

▣ Српска Православна Црква својој духовној деци о ВАСКРСУ 2019. године

ИРИНЕЈ

по милости Божјој

православни Архиепископ пећки, Митрополит београдско-карловачки и Патријарх српски, са свим архијерејима Српске Православне Цркве – свештенству, монаштву и свим синовима и кћерима наше свете Цркве: благодат, милост и мир од Бога Оца, и Господа нашега Исуса Христа, и Духа Светога, уз радосни васкршњи поздрав:

Христос васкрсе!

„Смрти, где ти је жалац?

Аде, где ти је победа?

Васкрсе Христос и ниједнога мрвог у гробу!

Васкрсе Христос и живот царује!“

(Васкршње слово светог Јована Златоуста)

Драга духовна децо,

Срца̑ испуњених великом радошћу и светлошћу, данас славимо Празник над празницима,

Пише: Васкршња посланица СПЦ□
субота, 27 април 2019 18:38

свепразник победе вере и живота над смрћу, празник Васкрсења Христовог, али и васкрсења људске природе, васкрсења сваког човека.

Пропадљивост и смрт, кроз грех усађени у људску природу, својом грубом и непобитном извесношћу потврђују крај историјског пута и живота сваког људског бића. Биолошки циклус који почиње од мајчине утробе завршава се у утроби земље, а пролазност и смрт се показују једином неизбежном стварношћу. Ми, међутим, од првог човека до данас, сваком својом речју, мишљу и делом показујемо да се са смрћу не слажемо, да је смрт аномалија, да смо гладни и жедни непролазног живота, једном речју, да смо створени и назначени за пуноћу живота и вечности. Стога смрт видимо као бесмисао, као свог највећег и у суштини јединог, последњег непријатеља.

Отуда су сви напори човечанства усмерени на покушај изналажења лека против смрти и пропадљивости. Све религије света, сви узвишени напори људског духа – философија, наука и уметност – у крајњем случају имају само један циљ: победити смрт! С тим циљем, човечанство је кроз векове створило невиђена чуда технике и материјалне културе уопште. До неслућених размера развило је научно знање, испољило немерљив замах социјалног стваралаштва, философску мисао довело до изванредне финоће и јасноће и створило велику уметност, али циљ је остао недостижан! Разлог је једноставан –

пролазно и створено не може само из себе постати непролазно и вечно.

Стога је Јединородни Син Божји, оваплоћена Љубав Божја, дошао у свет, претрпео и поднео страдања на Крсту и тако је, једампут за свагда, о чуда, учинио Свој живот животом нашим! Узео је на Себе нашу смрт као Своју да би, благовољењем и човекољубљем Оца небескога, победоносно устао из гроба и Својом смрћу неповратно обеснажио општеважећи закон умирања и смрти.

Васкрсење Христово, као блага вест и као непобитна чињеница, постало је постојани темељ и срце хришћанске вере. Оно је постало ново рођење човека за вечни живот и врата која га воде у свет нове, преображене реалности, реалности славе Царства небеског. То најсадржајније сведоче речи светог апостола Павла, који каже: „... Заиста је Христос устао из мртвих, те постаде првенац оних који су умрли“ (I Кор. 15, 20).

Тајна Васкрсења Христовог нам открива да Бог ни у ком случају није апстрактан појам или некаква хипотетичка и недоступна «виша сила», која нас системом моралних норми поробљава и ограничава. Он је, напротив, савршена Личност Која је дошла у свет не само да побољша услове овдашњег живота, или да нам понуди неки, макар и најсавршенији, економски и политички систем, или да нас научи методу којим се постиже извесна психофизичка равнотежа. Он је дошао да победи смрт као „последњег непријатеља“ (I Кор. 15, 26) и да донесе живот вечни читавом људском роду. „Јер Бог тако заволе свет да је и Сина Свога Једнороднога дао да нико ко верује у Њега не пропадне него да свако има живот вечни“ (Јн 3, 16).

Молимо се Васкрсломе Христу Богу да се врате мир и слобода на наше распето Косово и Метохију

Пише: Васкршња посланица СПЦ
субота, 27 април 2019 18:38

